

STICHTING PLATFORM APPÈL KERK EN ISRAËL

om stem te geven aan de kerkelijke opdracht tot onopgeefbare
verbondenheid met het volk Israël

Nieuwsbrief 34, juni 2022

Geachte lezer(es),

Het is ruim twee jaar geleden dat u de laatste nieuwsbrief van ons mocht ontvangen. Je kunt het je bijna niet voorstellen.

Wat is er veel gebeurd, ongetwijfeld ook in uw en jouw leven.

Veel van wat het Appèl pleegt te ondernemen is in de afgelopen jaren stilgevallen. Te denken valt aan onze studiedagen voor theologen en theologisch geïnteresseerde gemeenteleden en de landelijke dagen voor allen die ons werk een warm hart toedragen. Het kon er niet van komen om elkaar te ontmoeten en anderszins op de hoogte te houden van ontwikkelingen op het terrein van Kerk en Israël vanuit de PKN en andere organen van de kerk.

Maar we gaan verder en hoe. Er zijn nu eenmaal zaken betreffen de relatie met het volk Israël die onze voortdurende betrokkenheid vragen. U leest er in deze Nieuwsbrief meer over.

Veel leesplezier!

Namens het Platform, Hans Vermeulen

Waar zijn we mee bezig (geweest)?

Zo was er de documentaire van Frans Bromet, *Alsof ik Palestina heb gestolen*. Onze bedenkingen bij deze documentaire, die door de PKN aangeraden werd om in de gemeente te spreken over de actualiteiten rondom de Midden-Oostenproblematiek hebben we op onze website www.appelkerkenisrael.nl weergegeven.

Eveneens op de website vindt u een verwijzing naar een opinieblad van het *Joods & Christelijk platform voor reflectie op de actualiteit*.

U vindt er tevens ons jaarverslag over het jaar 2021.

Er gebeurde meer. Op 08.11.2020 de Kristallnachtherdenking met de schuldbelijdenis van de scribe van de PKN, ds. René de Reuver.

En eind vorige jaar kwam de Protestantse Raad voor Kerk en Israël met een brochure, getiteld *Onopgeefbaar Verbonden*, Handreiking voor een kerkbreed gesprek over Kerk en Israël. Deze is bedoeld voor bespreking binnen de werkverbanden van predikanten, de kerkenraden en de gemeenten. Op 16 mei j.l. hebben hierover gesproken met enkele leden van de Protestantse Raad.

In dit overleg hebben we onze zorgen nog weer eens geuit over de in onze ogen onvoldoende steun vanuit de PKN om het vak Judaïca meer onder de aandacht van de studenten te brengen. Het laatste punt van overleg met de Raad dat wij inbrachten was het rapport van Amnesty International over Israël en zijn relatie tot de Palestijnse gemeenschappen.

Inmiddels hebben we een brief naar het moderamen van de PKN gezonden om zeker over deze drie zaken nader met elkaar te overleggen en onze zorgen te bespreken over de voortgang van wat in de kerkorde zo mooi staat, dat we als kerk opkomen voor het bestrijden van antisemitisme vanuit die onopgeefbare verbondenheid.

In onderstaande bijdragen komen we op een en ander terug.

En we gaan opnieuw een landelijke dag organiseren rondom de uitgegeven brochure *Onopgeefbaar Verbonden*. We denken aan een dag begin november aanstaande. U hoort daar uiteraard zo spoedig mogelijk over.

Marja van den Beld schrijft over Amnesty International en het rapport dat zij uitbracht over Israël.

Inhoud:

- Waar zijn we mee bezig
- Het AI rapport tegen Israël
- De VN mensenrechtenorganisatie en het MO-conflict
- Zijn Palestijnse vluchtelingen rechteloos?
- Ontvangen giften

Colofon

Leden Stuurgroep Platform (alfabetische volgorde)

Dr. Dick van Arkel, Leusden
Ds. Marja van den Beld, Vught
Ds. Hans Vermeulen, Nieuw-Vennep
Ds. Jak Verwaal, Stiens
Drs. Kees de Vreugd, Nijkerkerveen

Contact

Appèl Kerk en Israël
Kinlozen 47
2152 XB Nieuw-Vennep
Tel. 0252-672257
info@appelkerkenisrael.nl

Rek.nr. NL 98 INGB
0009553726

www.appelkerkenisrael.nl

De stichting Platform Appèl Kerk en Israël wordt door de Belastingdienst erkend als een Algemeen Nut Beogende Instelling.

Vervolgens over de VN onderzoekscommissie voor mensenrechten in het Israëlisch-Palestijnse conflict.

En Jak Verwaal vraagt zich in zijn bijdrage af of Palestijnse vluchtelingen rechteloos zijn en wat hiervan zijns inziens de oorzaak is.

Tenslotte melden we u de ontvangen giften, waar we uiteraard zeer dankbaar voor zijn.

De aanklacht van Amnesty International tegen Israël.

In april jl. verscheen het rapport van Amnesty International met daarin de conclusie dat Israël een apartheidsstaat is. De internationale gemeenschap wordt opgeroepen Israël te boycotten en investeringen terug te trekken.

Het Platform Appèl Kerk en Israël heeft geprotesteerd tegen deze conclusie. Ons eerste bezwaar is dat de term 'apartheid' onmiddellijk verbonden is met het toenmalige blanke regime in Zuid Afrika, dat zwarte mensen veroordeelde tot structurele rechteloosheid en hen dwong volledig gescheiden te leven van de blanke minderheid. Hiervan is geen sprake in Israël en deze term moet dan ook strikt gebruikt worden voor deze unieke situatie..

Ons tweede bezwaar is dat er geen enkele erkenning is van de voorgeschiedenis: de aanvalsoorlogen vanuit verschillende Arabische landen die Israël gebiedswinst opleverden. Hiermee is er tot de definitieve vredesregeling dus sprake van "betwist gebied" en niet bezet gebied. Evenmin wordt de huidige context meegewogen: de voortdurende aanslagen vanuit Gaza en de Westbank, aangezet door Iran via terreurbewegingen als Hamas en Hezbollah, waardoor Israël in feite in oorlog verkeert en genoodzaakt is scherpe veiligheidsmaatregelen te nemen. Ook de rol van de Palestijnse leiders, de ideologische agenda (vernietiging van Israël) ondersteund door Koranteksten, de Jodenhaat die via het onderwijs verspreid wordt, blijven buiten beschouwing. Een ander punt is dat alle Palestijnen worden gekwalificeerd als slachtoffers van onderdrukking, alsof het een homogene groep betreft. In werkelijkheid is de groep heel heterogeen: Arabische Israëli's, Druzen, christelijke Palestijnen en Palestijnen op de Westbank die onder de Palestijnse Autoriteit horen. Er stak dan ook een storm van kritiek op vooral vanuit de eerste drie groepen. Vele van hen die volledig Israëlisch burgerrecht hebben en die op alle niveaus een belangrijke bijdrage aan de maatschappij leveren, voelden zich beledigd en niet erkend. Zij identificeren zich niet als Palestijn maar als Israëli.

Met de term apartheid volgt A.I. de strategie van de PLO en Arafat die al in de 60er en 70er jaren Israël beschuldigden van 'Nazi apartheid'. Een strategie die Israël op de bekende Durban wereldconferentie tegen racisme (2001) het label 'racistische apartheidsstaat' opleverde.

In haar antwoord aan ons betoogde Amnesty dat zij het begrip apartheid in juridische zin gebruikt zoals dat is omschreven in een aantal internationale juridische verdragen en dat dat niet slaat op het Zuid Afrikaanse systeem. De organisatie beroept zich verder op andere instanties die aan haar kant staan en tot slot laat ze weten ook andere overheden onder kritiek te stellen, inclusief het Palestijnse bestuur.

Onze bezwaren zijn hiermee niet weerlegd. Behalve de kritiek vanuit de Arabisch-Israëlische hoek, hebben ook verschillende overheden, waaronder de Nederlandse, zich gedistantieerd van de "apartheids" aanklacht.

Marja van den Beld

De C.O.I, ofwel de VN onderzoekscommissie voor de mensenrechten in het Israëlisch-Palestijnse conflict.

Vorig jaar heeft de VN bovengenoemde commissie ingesteld om onderzoek te doen naar schending van mensenrechten door Israël. Alle leden van deze commissie hebben Israël beschuldigd van oorlogsmisdaden.

De voorzitter, mevrouw Navi Pillay, heeft vier missies samengesteld die onderzoek moeten doen naar raciale en religieuze discriminatie en repressie, zonder beperking in de tijd. M.a.w. deze missies kunnen zich uitstrekken tot de periode voor het bestaan van de staat Israël. Voor geen enkele andere staat is zo'n uitgebreide commissie opgetuigd. In reactie hierop heeft professor Anne Bayefski, mensenrechtenactivist uit New York en criticus van de VN, met behulp van verschillende mensenrechten organisaties bijna 2 miljoen voorbeelden verzameld van onderdrukking van Joden en schending van hun mensenrechten in de Arabische- en Moslim wereld. Zij kreeg bijval van andere organisaties zoals Palestinian Media Watch, de Middle East Media Research Institute e.a. in de vorm van ontelbare foto's, video's, data en officiële documenten van geweld, vervolging en terrorisme tegen Joden door de jaren heen. De vraag is nu of deze rapporten van erkende onderzoekers serieus genomen zullen worden door de commissie. Zo niet dan zal de commissie terecht weggehoord worden. Israël heeft geen enkele melding ingezonden ten teken dat het deze commissie niet serieus neemt.

Afgelopen maandag 13 juni kwam de Commission of Inquiry met haar eerste rapport in een vergadering van de VN mensenrechtenorganisatie. 22 landen stemden tegen de eenzijdige onderzoeksagenda van deze commissie.

De zwarte Olga Washington uit Johannesburg verklaarde dat de COI de apartheidsgeschiedenis van haar volk misbruikte als wapen om Israël te delegitimeren.

Marja van den Beld.

Palestijnse vluchtelingen: rechteloos?

In het artikel probeert Jak Verwaal, predikant in de PKN, aan te tonen dat nagenoeg niemand het opneemt voor de Palestijnse vluchtelingen. Even verbijsterend als absurd belandt de lezer in een wereld van halve waarheden en hele leugens.

GEEN RECHTEN VOOR PALESTIJNSE VLUCHTELINGEN

Wat is het pijnlijk dat de meer dan 5.5 miljoen Palestijnse vluchtelingen het normale recht op een paspoort welbewust wordt onthouden. En ik ken ook nagenoeg niemand die zich daarover druk maakt. In het bijzonder niet mensen die zeggen bewogen te zijn met de rechten van het Palestijnse volk.

Zo verscheen in 2012 bij de inmiddels opgeheven uitgeverij Narratio het boekje Soemoed: De ziel van het Palestijnse volk. Op pagina 145 krijgt mevr Karen Abu Zaid het woord, commissaris-generaal bij de vluchtelingenorganisatie UNWRA (United Nations Relief and Works Agency). Zij meldt dat Palestijnse vluchtelingen hun basale rechten worden onthouden. Inderdaad. En dus zou je verwachten dat zij zich zou inzetten voor het basale recht op een paspoort. Helaas. De organisatie UNWRA werkt systematisch aan het vergroten van het aantal rechteloze vluchtelingen. Bij de oprichting van deze organisatie in 1949 was de doelstelling vanzelfsprekend om de ongeveer 700.000 vluchtelingen uit het voormalige Britse mandaatgebied Palestina op te vangen. Vervolgens is de doelstelling geformuleerd om deze vluchtelingen zo snel mogelijk weer een kans op een gewoon leven te geven. Maar inmiddels subsidieert de UNWRA meer dan 5.5 miljoen vluchtelingen, allen nakomelingen van de 700.000 vluchtelingen uit de periode 1945-1949. De UNWRA houdt deze 'vluchtelingen' nu willens en wetens gevangen in een rechteloze positie.

Op mijn eerste bezoek aan Israël heb ik verschillende van deze kampen bezocht: bij Bethlehem, bij Jericho, bij Nablous en bij Jenin. Later leerde ik van het bestaan dergelijke kampen in de Gaza strook, Jordanië, Syrië en Libanon. Ook had ooit Koeweit een grote Palestijnse groep van 300.000 mensen (in 1991 binnen een week verjaagd!). Deze kampen worden welbewust in stand gehouden door de Verenigde Naties. De vluchtelingen in deze kampen worden normale rechten onthouden. Hoewel zij wonen in het voormalige Britse mandaatgebied van Palestina, ontvangen ze geen regulier paspoort in Jordanië, Syrië, Libanon, Gaza. Merkwaardigerwijs hebben alleen de Palestijnen in het huidige Israël een paspoort, met stemrecht voor de Knesset. De Arabisch-Palestijnse eenheidspartij pleit maar al te vaak in de Knesset voor de opheffing van Israël... Maar buiten Israël blijft deze absurditeit in stand. Nog in november 2020 onthield Jordanië aan de meer dan 2.2 miljoen vluchtelingen aldaar het paspoort en dus de daar heersende burgerrechten. Sommigen van de vluchtelingen in Jordanië hebben een Jordaans paspoort bemachtigd. Tegelijk worden zij in de vluchtelingenstatus gehouden. Een bizarre constructie.

Het boven vermelde boekje Soemoed noemt een aantal malen de vluchtelingenkampen Sabra en Shatila in Libanon. Ooit waren die voorpaginanieuws, want christelijke milities onder leiding van majoor Elie Hobeika namen gruwelijk wraak op de Palestijnse aanvallen op christenen in Libanon. Daarvoor is natuurlijk in Libanon nooit iemand veroordeeld of aansprakelijk gesteld. Hobeika niet, hij werd later nog minister. En Palestijnse milities ook niet. De enige die voor het gerecht kwam, was generaal Sharon: hij had wellicht meer kunnen doen voor de bescherming van de Palestijnse vluchtelingen in de betreffende kampen. Even terzijde: te vergelijken met de Nederlandse leger, in Srebrenica? Ook tijdens de Syrische burgeroorlog vielen in het kamp Jarmouk buiten Damascus vele slachtoffers. Helaas neemt dan nagenoeg niemand het voor hen op.

De organisatie UNWRA kost tenminste 5 miljard dollar per jaar. Dat zou ik nog niet eens de grootste absurditeit willen noemen. Al ziet de huidige commissaris-generaal dhr Lazzarini de continue stijgende kosten als een probleem. De grootste absurditeit naar mijn mening is dat zo basale gerechtigheid welbewust voor Palestijnse vluchtelingen wordt verhinderd. Mevr Karen Abu Zaid van de UNWRA meldt gewoon dat de UNWRA als doel heeft de media te beïnvloeden dat de staat Israël de schuld krijgt van dit vluchtelingenprobleem! 5.5 miljoen mensen zijn dus niet meer dan een middel geworden in een lang lopende propagandaslag. Scholen en instellingen van de UNWRA publiceren dan ook regelmatig allerlei soorten van propaganda materiaal. Dat vind ik even absurd als pijnlijk.

Velen nemen de woorden gerechtigheid en vrede in de mond. Maar het absurde is dat een belangrijke praktische stap – vluchtelingen hun rechten geven - bewust wordt gesaboteerd en zo dus ook de mogelijkheid op een politiek vergelijk in het Midden-Oosten.

Hoe zullen we het wanbeleid van de UNWRA eens aan de kaak stellen, lezer?

In 1950 is door de VN de Hoge Commissaris voor Vluchtelingen (UNHCR) benoemd, na de ramp met de Joodse vluchtelingen uit Nazi-Duitsland. Die konden nergens terecht en werden uiteindelijk naar Nazi-Duitsland teruggestuurd. Berucht is de mislukte conferentie van Evian (1938) in dit opzicht. De UNHCR heeft de uitdrukkelijke opdracht om vluchtelingen snel een nieuwe kans te geven door bijvoorbeeld een nieuw paspoort in hun gastland. Zo zijn in West-Duitsland tussen 1945 en 1950 meer dan 15 miljoen verdreven Duitsers opgevangen. Deze 'Vertriebenen' hebben een nieuw leven kunnen opbouwen. Nu is mijns inziens sprake van een absurde omkering. Mensen worden in een vluchtelingenstatus gevangen gehouden door de UNWRA ter wille van de propaganda.

Hoe zullen we dit wanbeleid van de VN eens aan de kaak stellen, lezer?

Onlangs is een goed onderbouwde studie verschenen van Adi Schwartz en Einat Wilf: *The War of Return* (New York: 2020). Ik wil deze studie voor de geïnteresseerde lezer van harte aanbevelen. Deze studie eindigt met een heldere conclusie, althans indien de lezer aan mensen een normaal recht op een woonplaats en een paspoort gunt. De kans op een politiek vergelijk in het Midden-Oosten wordt zo ook groter en wie weet, een stap op de weg naar vrede. De conclusie is dat deze organisatie moet worden opgeheven.

Hoe zullen wij meewerken, lezer, aan het opheffen van de UNWRA?

Jak Verwaal, predikant PKN.

Giften

Uw giften zijn voor ons werk onmisbaar. Het is allemaal vrijwilligerswerk, maar er worden natuurlijk kosten gemaakt. Helpt u s.v.p. mee om het werk van het Platform te kunnen voortzetten. Uw giften kunnen worden gestort op het rekeningnummer **NL 98 INGB 0009553726** t.n.v. Appèl Kerk&Israël in Nieuw-Vennep met vermelding: **Gift**. De giften zijn aftrekbaar voor de inkomsten belasting.

Van de volgende mensen mochten we in de periode 29.02.2020 tot 31.05.2022 ontvangen:

K. 25,00; W. 80,00; W.-R. 125,00; N. 50,00; W.-R. 125,00; B. 100,00; B. 50,00; E. 75,00; D. 25,00; V. 25,00; K. 25,00; W.-R.125,00; B. 50,00; B. 25,00; B. 50,00; D.v 50,00; W.-R. 125,00; B. 25,00; B. 50,00; W. 50,00; V. 25,00; K. 25,00; W.-R. 125,00; B. 100,00.